

Oamenii moderni au început să se răspândească în lume în cadrul mai multor valuri migratorii plecate din Africa, care este leagănul umanității, potrivit unui nou studiu care pune sub semnul întrebării ipoteza general acceptată privind un singur val de migrație în urmă cu circa 60.000 de ani, relatează AFP.

Aceste concluzii, publicate joi în revista Science, se bazează pe un număr mare de noi descoperiri în Asia în ultimii zece ani care arată că Homo sapiens a parcurs distanțe vaste pe continentul asiatic, apropiindu-se chiar de Oceania, mai devreme decât se credea.

Astfel, oseminte ale lui Homo sapiens datând din urmă cu 70.000 până la 120.000 de ani au fost descoperite în sudul și centrul Chinei.

Indiciile genetice relevă și faptul că au avut loc încrucișări la fel de vechi între oamenii moderni și alți hominizi deja prezenți în Asia, precum neanderthalienii și denisovanii, verișorii dispăruți ai omului.

Studii recente au mai confirmat și faptul că populațiile non-africane actuale descind dintr-un singur grup din Africa, datând din urmă cu aproximativ 60.000 de ani.

"Migrațiile plecate din Africa în urmă cu peste 60.000 de ani erau probabil mici grupuri de exploratori și unele dintre aceste mișcări migratorii au lăsat urme genetice slabe la populațiile umane moderne", a explicat Michael Petraglia, cercetător în cadrul Max Planck Institute din Germania, principalul autor al studiului.

El invocă în acest sens semnături genetice ale încrucișărilor între oamenii moderni și alți hominizi deja prezenți în Asia, precum neanderthalienii și denisovanii.

Oamenii de știință estimează în prezent că oamenii, cu excepția africanilor, au între 1% și 4% gene de la Homo neanderthalensis în ADN-ul lor, în timp ce melanezienii, originari din Pacific, au în medie 5% gene de la Omul de Denisova, o rudă apropiată a Omului de Neanderthal care a dispărut în urmă cu 30.000 de ani.

Toate aceste indicii arată că interacțiunile umane cu aceste două specii, și poate cu altele, sunt mai complexe decât se estima inițial.

"Această colecție de indicii ne dă o imagine privind migrații umane care nu pot fi limitate la un singur val de populație de la Vest la Est", spune Christopher Bae, cercetător la universitatea Hawaii, coautor al studiului.

Din punctul lui de vedere, "trebuie ținut cont de variațiile ecologice și de diferitele interacțiuni între diversele populații de hominizi prezente în Asia la sfârșitul Pleistocenului, în urmă cu 100.000 de ani".

AGERPRES